

Der er noget i Luften

Vilhelm Gregersen

Andante *p* *rit.* *p* *dolce*

1. Der er no-get i Luf-ten, jeg
ved ikke hvad, som Foraar, skönt Skoven har mi-sted hvert Blad. Der er no-get i Luf-ten, som
Ro-ernes Duf-ten, som Fug - le - nes Fryd, skönt Ro-sen er fal-met, og
Fug - len er dra - gen mod Syd.

f *dim.* *p* *dolce* *rit.*

2. Der er noget i Luften, som gør mig saa glad,
som frisker mit Hjerte i Ungdommens Bad.
Der er noget herinde, et straalende Minde
med Kærter og Sang
om Julen derhjemme, derhjemme hos Moder en Gang.
3. Der er noget i Luften, et Barndommens Bud,
som lyser imod mig som Stjernen fra Gud;
som leder mig stille til Frelseren lille
med Barndommens Fryd,
skönt Barndommen flygted' som Fuglen, der rejste mod Syd.
4. O kom til os alle, du Højtidens Drot,
om Lokken er gylden, om Haaret er graat,
udbred dine Hænder, mens Lysene brænder,
og skænk os din Fred,
thi evig, ja evig er Glæden, naar du følger med.

Vilhelm Gregersen.